

bejderbevægelsens indsats under den kolde krig.

Det hele bygger på et pres fra venstrefløjens. Det ved vi. Det synes vi ministeren skulle sige ærligt, for det dér med, at der er skabt tvivl om 1968-erklæringen, er jo ikke sandt. Det har været diskuteret masser af gange her i Folketinget, og et flertal har sagt, hvad man mente om det. Den sag er jo stendød. Det er jo ikke stenene, der skal vendes, for de er blevet vendt for længst her i Folketinget den ene gang efter den anden.

Nej, det er justitsministeren selv, der har været ude at rejse en sigtelse over for nogle, man kan næsten sige navngivne medarbejdere i PET ved at sige, at de har handlet lodret i strid med regeringserklæringen.

Hvad ved justitsministeren om det? Det er jo en sigtelse, der er lige så ubegrundet som i de sager, hvor der kommer ubegrundede anmeldelser til politimesteren, og hvor politimesteren, fordi der ikke er beviser i sagen, afviser. Sådanne mistanke burde også afvises her.

Hvis justitsministeren i øvrigt mener, at der er urent trav i Politiets Efterretningstjeneste, er der ikke andet at sige, end at det er justitsministerens ansvar. Det henhører under justitsministeren. Hvis Frede Farmand har været PET-agent – hvad vi overhovedet ikke ved om han har – og har lavet noget, han ikke må, så synes vi ærlig talt, at justitsministeren for længst skulle have taget fat om den sag eller gået ud og sagt, at Frede Farmand overhovedet ikke har noget at skulle have sagt i Politiets Efterretningstjeneste. Ved sin tavshed om det nutidige arbejde i PET har justitsministeren været med til at mistænkeliggøre arbejdet. Det må vi også tage afstand fra.

Summa summarum: Det her bliver venstrefløjens halve sandheder, og vi frygter, at man også med denne undersøgelse vil dække over den passivitet, man i de senere år har udvist, hvor man ikke har turdet gå løs på tidligere Stasiagenter. Man har undskyldt sig med, at man ikke har papirerne. Men vi kan jo se, at historikere og journalister har haft adgang til arkiverne. Vi synes, justitsministeren skulle have gjort noget ved det for længst. Justitsministeren skulle have passet sit arbejde i denne her sag i stedet for at forfølge spøgelse, der er 30 år gamle.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det, der får mig til at tage ordet på dette tidspunkt under debatten, er, at Venstres ordfører nærmest forsøger at skabe et billede af, at jeg som justitsminister skulle have forsøgt at hvidvaske eller beskytte mig selv, at skubbe en højesteretsdommer foran mig.

Alt det ved fru Birthe Rønn Hornbech jo godt ikke er rigtigt. At jeg i forbindelse med regeringens overvejelse om behovet for en bagudrettet undersøgelse lod mig rådgive også af højesteretsdommer Hugo Wendler Pedersen i hans egenskab af formand for det lovforberedende udvalg, som jeg på regeringens vegne nedsatte i foråret sidste år, ja, det skyldes jo det spørgsmål, som også fru Birthe Rønn Hornbech trækker frem nu: Var der grundlag for en bagudrettet undersøgelse? Kunne den instruks, som blev givet af PET's daværende chef i december måned 1968, berettige en bagudrettet retlig undersøgelse? Det er jo et meget vigtigt spørgsmål. Fru Birthe Rønn Hornbech mener, at hun besidder så stor indsigt, så stor sagkundskab, at hun kan konkludere her fra Folketingets talerstol, at det kunne den ikke berettige.

Jeg lod mig rådgive af den person, som jeg mener på nuværende tidspunkt historisk set har haft den største mulighed for at gøre sig bekendt med de dokumenter, som knytter sig til Politiets Efterretningstjeneste og dens regulering, og det er netop højesteretsdommer Hugo Wendler Pedersen. Ham lod jeg mig rådgive af, fordi det kunne være nødvendigt at have en, der havde været igennem hele efterretningstjenestens periode – i hvert fald i sit eget tankesæt – og med baggrund også i hans adgang til dokumenter.

De oplysninger om, at jeg lod mig rådgive af Hugo Wendler Pedersen, er ikke noget, jeg har lagt frem, før der var markeret et flertal i Folketinget for en undersøgelse. Jeg har ikke brugt den oplysning til at presse noget igennem i forhold til offentligheden.

Det spørgsmål blev først stillet, efter at der var klarhed over, at der ville være et flertal i Folketinget for en undersøgelse. Jeg har besvaret det spørgsmål. Jeg har besvaret det spørgsmål også efter en kontakt til den pågældende højesteretsdommer, der har beskrevet, at de svar, der er afgivet, er fuldstændig i overensstemmelse med sandheden. Er det ubehageligt for fru Birthe Rønn Hornbech, at der er en højesteretsdommer, der har sagt, at den instruks og det dokument, som PET-chefen kom til mig